

Vlaams
Parlement

stuk **1696** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 28 juni 2012 (2011-2012)

Voorstel van decreet

van de heren Matthias Diependaele en Koen Van den Heuvel,
de dames Güler Turan en Patricia Ceysens, de heer Jan Laurys,
mevrouw Goedele Vermeiren en de heer Bart Van Malderen

houdende wijziging
van het decreet van 10 december 2010
betreffende de private arbeidsbemiddeling

TOELICHTING

Om de misbruiken bij de terbeschikkingstelling van werknemers, en derhalve de detachingsmisbruiken door malafide bureaus, op Vlaams niveau beter aan te pakken, heeft de Vlaamse decreetgever geopteerd om uitzendactiviteiten autonoom te definiëren in artikel 3, 1°, c), van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 641/1).

Gezien de Raad van State geen bemerkingen bij deze definitiewijziging had, mocht er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het Vlaamse Gewest over deze bevoegdheid beschikte.

Deze autonome definitie bracht een nieuwe dynamiek bij de controle van detachingsmisbruiken, en leidde er in de praktijk toe dat de Inspectie Werk en Sociale Economie effectieve en efficiënte middelen kon inzetten bij de bestrijding van deze misbruiken, daar waar dit voor de federale sociale inspectiediensten niet meer mogelijk was ingevolge de opeenvolgende uithollingen van het begrip terbeschikkingstelling in de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers.

Het Grondwettelijk Hof heeft bij arrest nr. 75/2012 van 14 juni 2012 artikel 3, 1°, c), en 4°, van het decreet van 10 december 2010 evenwel vernietigd.

Het Grondwettelijk Hof heeft hiermee zijn traditionele standpunt wat betreft de regionalisering van bevoegdheden herhaald. Dit wil zeggen dat men zich voor wat betreft de omvang van het begrip ‘arbeidsbemiddeling’ dient te plaatsen op het ogenblik van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Volgens het hof werd door die bijzondere wet enkel de ‘arbeidsbemiddeling’ in de enge zin – zoals die destijds was geregeld in de artikelen 21 en 22 van de wet van 28 juni 1976 houdende voorlopige regeling van de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers – aan de gewesten overgedragen. Volgens het hof heeft de bijzondere wetgever niet de bedoeling gehad om voor het overige de regeling van de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, aan de gewesten over te dragen.

Verder stelt het hof nog dat, ook al heeft de federale wetgever – door de opeenvolgende wijzigingen van de bepalingen inzake terbeschikkingstelling – in feite het verbod op terbeschikkingstelling in grote mate uitgehold, dit een keuze is die behoort tot het arbeidsrecht, waarvoor enkel de federale wetgever bevoegd is, en waarover het Grondwettelijk Hof niet te oordelen heeft.

Aangezien het Grondwettelijk Hof geen bijzondere modaliteiten bij de vernietiging heeft vermeld, zijn de gevolgen van het vernietigingsarrest verregaand. Ingevolge de vernietiging worden de betrokken bepalingen immers geacht nooit te hebben bestaan.

Dit betekent dat:

- artikel 3, 1°, c), en 4°, van het decreet van 10 december 2010 uit de rechtsorde verdwijnen en dat er geen juridische basis meer is voor de verplichting een erkenning te bezitten voor uitzendactiviteiten;
- de betrokken handhabingsbepalingen (strafbepalingen en bepalingen inzake administratieve geldboeten) inzake uitzendactiviteiten – bijvoorbeeld inzake de exploitatie van een niet-erkend uitzendbureau of inzake de samenwerking met een niet-erkend uitzendbureau – zonder voorwerp worden.

Door het juridisch vacuüm zal derhalve niet meer kunnen opgetreden worden tegen de misbruiken bij terbeschikkingstelling, waardoor de echte fraudeurs vrij spel krijgen.

De indieners beogen met dit voorstel van decreet een einde te stellen aan het juridisch vacuüm.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2 en 3

Artikel 2 en 3 beogen een einde te stellen aan het juridisch vacuüm.

Op basis van deze bepalingen verwijst het decreet voor de definiëring van uitzendactiviteiten opnieuw naar de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers. Dit betekent met andere woorden dat voor de definiëring van uitzendactiviteiten wordt teruggekeerd naar de situatie zoals deze bestond voor de inwerkingtreding van het decreet van 10 december 2010.

Aangezien artikel 3, 4°, rechtstreeks gekoppeld is aan het nieuwe artikel 3, 1°, c), kan dit artikel opnieuw heringevoerd worden.

Artikel 4

Dit artikel bepaalt de datum van inwerkingtreding. Gezien het juridisch vacuüm naar aanleiding van de vernietiging van de bepalingen een dringend optreden vereist, wordt bepaald dat de wijzigingen op de dag van publicatie in het Belgisch Staatsblad in werking treden. Ook kan worden vastgesteld dat met de wijzigingen louter wordt teruggekeerd naar de situatie voor de inwerkingtreding van de vernietigde bepalingen.

Matthias DIEPENDAELE

Koen VAN DEN HEUVEL

Güler TURAN

Patricia CEYSENS

Jan LAURYS

Goedele VERMEIREN

Bart VAN MALDEREN

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In de plaats van artikel 3, 1°, c), van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, vernietigd bij het arrest nummer 75/2012 van 14 juni 2012 van het Grondwettelijk Hof, komt een nieuw artikel 3, 1°, c), dat luidt als volgt:

“c) het in dienst nemen van werknemers om hen ter beschikking te stellen met het oog op de uitvoering van een tijdelijke arbeid zoals bepaald bij of krachtens de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers;”.

Art. 3. In de plaats van artikel 3, 4°, van hetzelfde decreet, vernietigd bij het arrest nummer 75/2012 van 14 juni 2012 van het Grondwettelijk Hof, komt een nieuw artikel 3, 4°, dat luidt als volgt:

“4° uitzendactiviteiten: het geheel van diensten als vermeld in punt 1°, c);”.

Art. 4. Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Matthias DIEPENDAELE

Koen VAN DEN HEUVEL

Güler TURAN

Patricia CEYSENS

Jan LAURYS

Goedele VERMEIREN

Bart VAN MALDEREN